

derefter lod den styrte sammen og saa gik til den næste halve Foranstaltning.

Det næste, man foretog sig, var den forleden Dag i Huj og Hast gennemførte Luksusbeskatning, hvis eneste Virkning vil være en forøget Indtægt for den højtærede Finansminister. Naar man taler om, at de tidligere Luksusskatter jo ikke har formindsket Importen, men kun fordyret Forbruget, saa siger den højtærede Minister: Ja men, de tidligere Luksusskatter havde en *finansielt* Begrundelse, men denne Luksusskat har en anden Begrundelse. Som om noget retter sig efter den Begrundelse, Finansministeren giver! Om han kalder Luksusskatten den ene Gang *finansielt*, den anden Gang *importbegrænsende*, det er sandelig ikke afgørende. Ingen af de Luksusskatter, som den højtærede Minister har gennemført, vil i det store og hele komme til at virke paa anden Maade, end at den højtærede Minister faar flere Penge ind i Statskassen. Han har denne Gang maskeret det finansielle Formaal med noget andet. Men dernæst er det efter min Mening ogsaa ganske klart, at Luksusskatter og overhovedet Toldforhøjelser er et aldeles virkningsløst Middel i Valutasituationen, thi det at forhøje Prisniveauet efterhaanden paa flere og flere Varer kan aldrig komme til at styrke Kronen.

De Konservative har jo bebudet en Realitetsforhandling om alle disse Sager, og jeg formoder, at de venter denne Realitetsforhandling omkring deres Lovforslag om Guld-told. Jeg kan i Henseende til dette Forslag henholde mig til, hvad Statsministeren sagde, den Gang han kritiserede dette. Atter her maa jeg sige, at Statsministeren paa en klar Maade udvikler rigtige Principper og begrundet rigtigt, hvorfor den af de Konservative fremsatte Plan er uigennemførlig, men naar jeg erindrer to Aar tilbage i Tiden og husker, hvorledes Ministeren den Gang udviklede, at Toldforanstaltninger under ingen Omstændigheder kunde bringes i Anvendelse i denne Situation, og paa det klareste godtgjorde, at alt det, som han senere har foretaget sig gennem Kriseværnspolitikken og gennem Beskyttelse for Luksusindustrier, var urigtigt og farligt, saa maa jeg rigtignok frygte for — trods denne udmærkede Tale, Ministeren forleden holdt mod Guld-tolden —, at saa snart der kommer en ny Situation enten før Valgene eller efter Valgene, hvis de samme Partier regerer, og hvis de Konservative er i Stand til at bringe Regeringen i politiske Vanskeligheder, vil Regeringen gøre det samme Afslag og gaa ind i nye Panik-

foranstaltninger i den Retning, de Konservative forlanger det, men kun et halvt Skridt, som ikke betyder nogen virkelig økonomisk Politik.

Om Guld-tolden skal jeg i øvrigt kun sige dette, at de Erfaringer, der foreløbig foreligger fra Norge, ikke tyder paa nogen umiddelbar Virkning af Guld-tolden paa Kronen. Den blev gennemført i Norge den 4. December. Den 1. December var Prisen paa Dollar i Christiania 6,68. 3 Dage derefter gennemførtes Guld-tolden, og den 25. December var den 6,95, den 26. Januar 7,31 og den 4. Februar 7,41. Siden Guld-tolden gennemførtes, er den norske Krone faldet 73 Øre i Forhold til Dollaren. Nogen umiddelbar Indflydelse kan den derfor ikke siges at have, jeg tror den højtærede Statsminister har Ret i saa Henseende.

Naar der altsaa nu kaldes paa en Realitetsforhandling, hvis ogsaa andre ønsker at føre en saadan, kan man være fuldt forvisset om, at vi med Glæde gaar med dertil. Vi er fuldt villige til at deltage i en samlet Forhandling om, hvad der maa gøres for Landets Økonomi. Vi er nemlig af den Opfattelse, at der ikke eksisterer noget enkelt Universalmiddel til at forbedre vor Krone, men at mangfoldige samvirkende Forhold maa angribes ved en Række af samvirkende Modforholdsregler. Vi er villige til at gaa ind i disse Forhandlinger og stille os paa samme Maade, som vi har gjort det før. Vi har, da Regeringen foreslog Importregulering, givet den vor Støtte. Vi har, naar Regeringen har foreslaet forskellige Foranstaltninger til bedste for dansk Arbejde, Trafiklettelser, Kredit og saa fremdeles, altid ydet den vor Støtte. Da Regeringen henvendte sig til os og spurgte, om vi vilde være med til den Plan om Importforbud mod en Række bestemte Luksusvarer, som man havde udarbejdet i 1920, svarede vi: Ja, det vil vi. Vi har overhovedet, naar et Forslag har været af den Art, at vi har ment, det vilde virke i den rigtige Retning, ydet vor Tilslutning. Men vi har ikke villet være med til saadanne Foranstaltninger af Toldart, som vi mener lige modarbejder, hvad de søger at fremme.

Jeg vil med Hensyn til dette Forhold kun gøre opmærksom paa en Ting endnu, og det er, at den Stigning i Grundværdierne, som er fremkommet ved den almindelige Prisstigning paa Jord, og den Prisstigning paa Grunde i Hovedstaden, som er fremkommet ved, at man har sluppet Huslejerestriktionerne og ved den sidste Lov bebudet deres fuldkomne Bortfald, har med-